Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26151
Copyright: Admont, Benediktinerstift

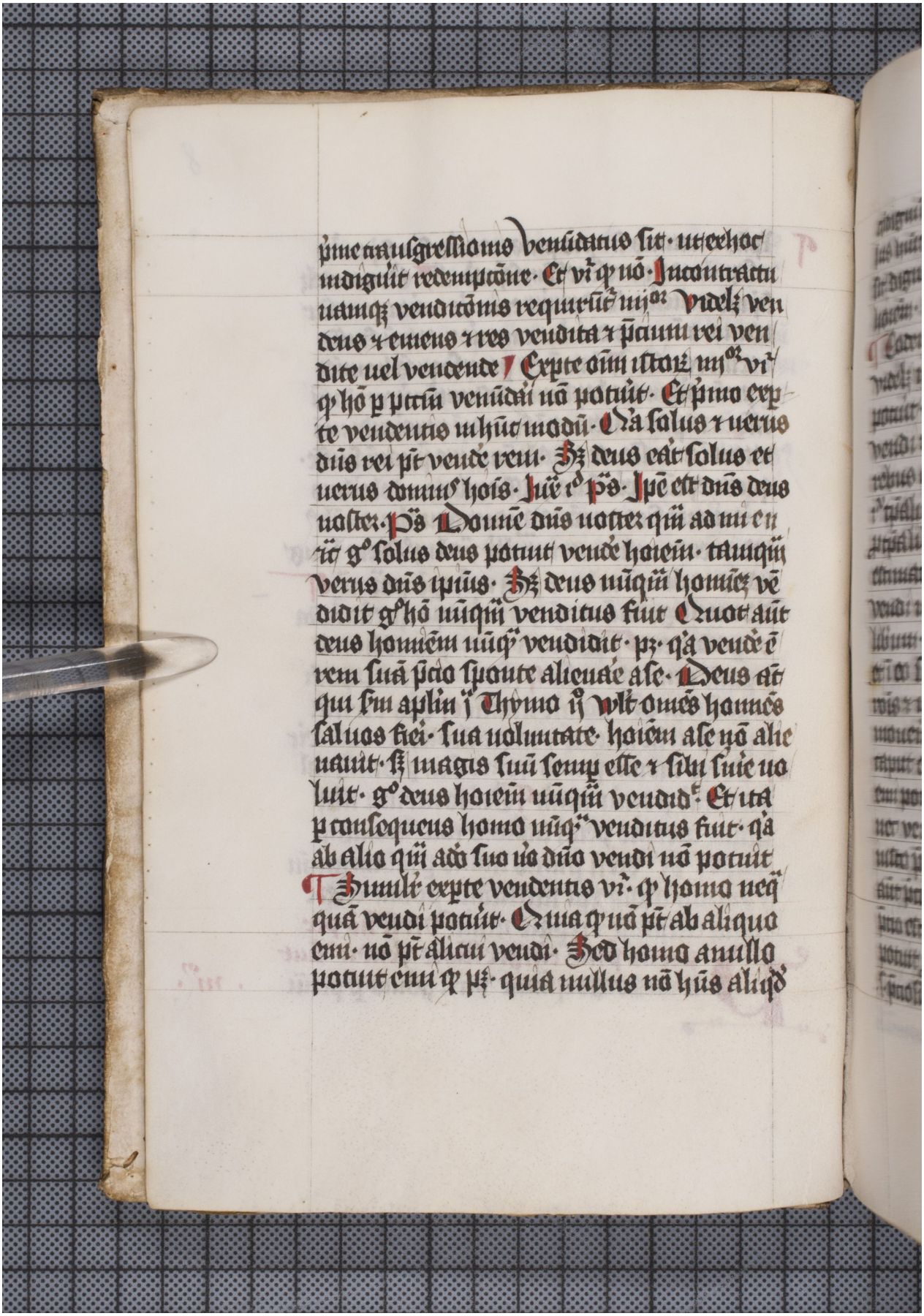

primo a transgressionis venundatus sit. ut ex hoc
indiguit redemptione. Et vi. q. nō. In contractu
uamq; venditionis requiritur unio. Videlicet ven
dens & emens & res vendita & pretium rei ven
dite uel vendende. Cepte cum istorum unio. vi.
q. hō p primū venūdari nō potuit. Et primo cep
te vendentis uel hūc modū. Qia solus & uerus
dūs rei pt vendere rem. Sz deus erat solus et
uerus dominus hois. Iuē. i. ps. Ipse est dūs deus
noster. ps. Domine dūs noster. qm ad mi en
ūt g. solus deus potuit vendere hoiem. tamqm
verus dūs ipius. Sz deus nūqm homiēz ve
didit g. hō nūqm venditus fuit. Quot aut
deus homiem nūqm vendidit. pz. qa vendere
rem suā pro sponte alienare a se. Deus et
qui sum aplin. i. Thymo. ii. vlt. omes homines
saluos fiei. sua uolumtate. hoiem a se nō alie
nauit. sz magis suū semp esse & sibi suie uo
luit. g. deus hoiem nūqm vendidit. Et ita
p consequens homo nūqm venditus fuit. qa
ab alio qm ado suo nō dūo vendi nō potuit.
Humile cepte vendentis vi. q. homo neq
quā vendi potuit. Qia q. nō pt ab aliquo
emi. nō pt aliqm vendi. Sed homo a nullo
potuit emi q. pz. quia nullus nō hūs aliqd